

Tweeëndertigste Pastorale Brief 2 januari 2020 *Hoogfeest openbaring van de Heer – Driekoningen*

*voor parochianen en belangstellenden van de
H. Jacobus de Meerdereparochie N.W. Friesland*

De volgende pastorale brief 9 januari

*Voor elke tocht is er een ster,
een woord, een teken,
een weg, een uitweg,
een terugweg als het moet.*

*Voor elke tocht is er een ster,
een vriend, een hand,
een huis, een thuis,
een boek, een beeld,
een lied misschien.*

*Voor elke tocht is er een ster,
voor ieder mens,
voor oud en jong
die wijs wil heten,
voor iedereen die zoekt
naar redding en naar recht.*

*Voor elke tocht is er een ster,
die wijzen brengen zal
waar 't wonder van het leven
in eenvoud wordt getoond,
waar Gods liefdevol geven
in kinderoogen woont.*

*Voor elke tocht is er een ster.
Zoek niet te ver!...*

Frans Weerts

*** Inleiding...**

Door pastor Dorenda Gies

Het jaar 2021 is begonnen. Niet met groots geknal en gefeest, maar ingetogen, zoals we het vorige jaar ook moesten afsluiten. Hopelijk bent u, ben jij de jaarwisseling goed doorgekomen.

Voor veel mensen is het nieuwe jaar een tijd van goede voornemens. Ze nemen zich voor te stoppen met roken, minder te drinken, meer tijd voor het gezin te nemen, veel te gaan sporten en noem maar op. Helaas zijn wij mensen niet altijd even standvastig in onze voornemens en zie je dat we in de loop van het jaar weer in onze gewone patronen vervallen. In feite is de jaarwisseling alleen maar een willekeurig moment in ons leven. Misschien dat het daarom ook niet altijd lukt om goede voornemens door te zetten.

Vaak zie je dat het mensen beter lukt om zich aan voornemens te houden als er iets ingrijpends in hun leven is gebeurd. Op zo'n moment leren wij wat echt belangrijk is in ons leven, wat ons dierbaar is, wat kostbaar is. Vaak door nood gedwongen geven wij ons leven een andere wending. Dat kan door ziekte, door verlies, door een ongeluk, maar ook door iets moois als het vinden van een levenspartner, een goede vriend of vriendin, een kind dat geboren wordt. Je gaat je leven anders inrichten dan in de periode daarvoor.

Ziekte in mijn eigen leven heeft mij geleerd om anders tegen dingen aan te kijken. Ik heb meer leren relativeren. Dingen gaan gelukkig ook zonder mij door, weet ik nu. Ik kan het gemakkelijker relativeren en loslaten. Ik heb geleerd om leuke dingen niet te bewaren tot na de pensioenleeftijd, maar te genieten van elke dag, van mijn partner, van de lieve mensen om mij heen en ik heb geleerd daar bewust ruimte voor te maken. Mijn houding is er meer een van dankbaarheid geworden voor alles wat mij in het leven geschonken is. Naast alle narigheid is mijn leven daardoor ook verrijkt.

Ik denk dat er het afgelopen jaar heel wat mensen zo'n ingrijpend iets hebben meegemaakt, in hun persoonlijk leven, in hun werk, in hun directe omgeving. Dingen die het leven op z'n kop hebben gezet. Zij gaan het nieuwe jaar waarschijnlijk op een hele andere manier tegemoet, zich bewust van wat hen echt dierbaar is, van wat echt kostbaar is. Zij hebben geen goede voornemens nodig, want ze hebben hun leven al moet keren en zijn op zoek naar een nieuwe manier van bestaan, van overleven, van nieuw leven. Dat zij in dit nieuwe jaar hun weg weer mogen vinden...

We gaan samen een nieuw jaar in en hopen dat het ons veel goeds brengt, dat we er met elkaar iets goeds van maken en dat we dankbaar zijn wanneer mooie dingen op ons pad komen. Want dat is uiteindelijk de uitdaging van elk jaar, van elk moment van ons leven, van alles wat ons overkomt.

Dit weekend vieren we de openbaring van de Heer, het feest van Driekoningen. Pastoor Marco neemt ons mee, onderweg met de drie wijzen vanuit het oude jaar, het nieuwe jaar in. De kinderen worden uitgedaagd om na te denken over welke geschenken van zichzelf zij mee kunnen nemen voor andere mensen. Parochianen hebben op verschillende manieren mooie wensen geschreven voor ons allemaal voor het nieuwe jaar. Met heel veel dank daarvoor!

Al met al is deze brief weer gevuld met mooie gedachten om het nieuwe jaar mee te beginnen. Ik wens u en jou, mede namens collega Marco Conijn van harte een Zalig Nieuwjaar!

Hartelijke groet,
Pastor Dorenda Gies

*Pastoor Marco Conijn
Pastor Dorenda Gies*

*(c.m.conijn@hotmail.com)
(pastorgies@kpnmail.nl)*

*** Vanuit het pastoresteam...**

Geen publieke vieringen t/m 19 januari in de parochie!

In de afgelopen week hebben we per mail zoveel mogelijk mensen laten weten dat t/m 19 januari er geen publieke vieringen zijn in de parochie. Dit besluit is met veel pijn in het hart genomen, maar ook uit overtuiging. Veel mensen missen de kerkgang en de ontmoeting met elkaar. Gezien de reacties die we ontvingen is bijna iedereen het er wel mee eens dat het een goed besluit is.

Als de omstandigheden het toelaten wordt er weer gevierd:
op woensdag 20 januari om 09.00 uur in Dronryp
op donderdag 21 januari om 09.00 uur in Franeker
in weekend 23 en 24 januari volgens schema parochieblad.

Zolang we geen publieke vieringen hebben zullende intenties van alle locaties tijdens de gestreamde viering worden meegenomen in de voorbede.

Bidden we dat lockdown mag bijdragen om de uitbraak weer binnen de perken te krijgen.
Hopelijk zal een goed werkend vaccin ons in het nieuwe jaar licht brengen.

Hartelijke groet,

Pastor Dorenda Gies en pastoor Marco Conijn

Streamen van vieringen Vanaf heden meestal op zaterdag

Al enkele weken wordt de viering op zaterdagavond gestreamd vanuit Dronryp. Kort tevoren is er een link te vinden op de website die u aan kunt klikken. U bent dan live met de viering verbonden. Het is ook mogelijk de viering op een later moment terug te kijken.

We hebben voor Dronryp gekozen om meerdere redenen. Deze kerk heeft (via de pastorie) de beschikking over een vaste internetverbinding. Onlangs werd de viering gestreamd vanuit Harlingen en dat levert veel storing op, aangezien aldaar geen vaste internetverbinding is. En die is er ook niet in Franeker en Sint Anna. Vandaar. We hadden graag ook vanuit die kerken willen streamen, maar dat is dus praktisch heel lastig. Een andere reden is dat er op zondag al veel aanbod is op de landelijke televisie.

Wanneer wordt er gestreamd:

Zaterdag 2 januari om 19.15 uur vanuit Dronryp m.m.v. cantores Rypster kerkkoor

Zaterdag 9 januari om 19.15 uur vanuit Dronryp m.m.v. cantores Rypster kerkkoor

Zaterdag 16 januari om 19.15 uur vanuit Dronryp m.m.v. cantores Harlinger kerkkoor

Website: www.heiligejacobusparochie.nl
Facebook: @HJacobusdeMeerdereparochie

Luisterend oor van de pastores

Als u vragen hebt, zorgen wil delen of gewoon even om een praatje verlegen zit, schroom dan niet een van uw pastores te bellen. Dat kan de hele dag. En nemen we even niet op, spreek iets in, dan bellen we zeker terug. Als uw abonnement of uw financiële situatie geen lange telefoontjes toestaan, mag u ons gewoon vragen om u direct terug te bellen. We zijn op dit moment wat terughoudend met huisbezoek, maar we kijken altijd wat er mogelijk is. Dus neemt u rustig contact op als dat nodig is.

Pastoor Marco Conijn: 0517-233288 / 06 21833503
Pastor Dorenda Gies: 06 20821969

* Vieringen in de parochie

T/m 19 januari zijn er geen publieke vieringen in de parochie

* Gelovige Inspiratie...

Door pastoor Marco Conijn

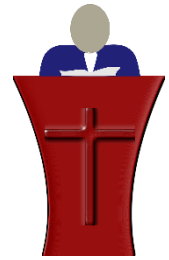
Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Matheus

Toen Jezus te Bethlehem in Juda geboren was ten tijde van koning Herodes, kwamen er te Jeruzalem Wijzen uit het oosten en vroegen: "Waar is de pasgeboren koning der Joden? Want wij hebben zijn ster in het oosten gezien en zijn gekomen om Hem onze hulde te brengen." Toen koning Herodes dit hoorde, werd hij verontrust en heel Jeruzalem met hem. Hij riep alle hogepriesters en schriftgeleerden van het volk bijeen en legde hun de vraag voor, waar Christus moest geboren worden. Zij antwoorden hem: "Te Bethlehem in Juda. Zo immers staat er geschreven bij de profeet:

En gij, Bethlehem, landstreek van Juda, gij zijt volstrekt niet de geringste onder de leiders van Juda, want uit u zal een leidsman te voorschijn treden, die herder zal zijn over mijn volk Israël." Toen ontbood Herodes in het geheim de Wijzen en vroeg hun nauwkeurig naar de tijd waarop de ster verschenen was. Daarop zond hij hen naar Bethlehem met de opdracht: "Gaat een zorgvuldig onderzoek instellen naar dat Kind en wanneer gij het gevonden hebt, bericht het mij dan, opdat ook ik het hulde kan gaan brengen."

Na de koning aangehoord te hebben vertrokken zij. En zie, de ster die zij in het oosten gezien hadden, ging voor hen uit totdat zij boven de plaats waar het Kind zich bevond stil bleef staan. Op het zien van de ster werden zij vervuld van overgrote vreugde. Zij gingen het huis binnen, zagen er het Kind met zijn moeder Maria en op hun knieën neer vallend betuigden zij het hun hulde. Zij haalden hun schatten te voorschijn en boden het geschenken aan: goud, wierook en mirre. En in een droom van Godswege gewaarschuwd niet meer naar Herodes terug te keren, vertrokken zij langs een andere weg naar hun land.

Overweging

Door pastoor Marco Conijn

In onvergetelijke omstandigheden hebben we ruim een week geleden kerstmis gevierd. De komst van Gods Zoon in de wereld. De Redder van de mensheid. Hij kwam om het goed te maken tussen de hemel en de aarde. Het gaat hierbij steeds weer over Gods solidariteit met de mensheid. God laat de mens niet in de steek..... Kerstmis hebben we gevierd, maar niet op de wijze zoals velen zich hadden voorgesteld. Hoewel. Ik hoorde van een moeder die me vertelde dat ze de Corona soms toch ook als een kleine zegen heeft beschouwd. Al jaren heeft haar dochter de gewoonte om kerst en oud en nieuw in Oostenrijk te vieren. Dit jaar niet en daarom was voor het eerst sinds langere tijd het gezin weer een paar dagen achtereen samen thuis. En ook thuis bij elkaar, want buiten elkaar als gezin was er dit jaar niets. Alles was (en is) dicht.

Tussen kerst en oud en nieuw werden we getrakteerd op jaaroverzichten.

Afgelopen jaar vierden we 75 jaar bevrijding. Onze Koning hield een toespraak op een leeg damplein. Het was het jaar van black lives matter. Wereldwijd waren er demonstraties vanwege politiegeweld tegen zwarte Amerikanen. Er waren spannende presidentsverkiezingen in Amerika. We hoorden van het grote leed van gezinnen die werden beroofd van hun kindertoeslag. Er waren natuurbranden van ongekende omvang in de wereld.

Er was nog veel meer heel ingrijpend nieuws, maar de coronapandemie domineerde alles. De wereld kwam stil te staan. Lege vertrekhallen op vliegvelden, lege stadions, het songfestival werd uitgesteld en scholen gingen dicht. Heel druk was het in de overvolle ziekenhuizen en op IC's. En er waren collega's die in een paar weken tijd ruim 30 uitvaarten moesten verzorgen. Het virus sloeg genadeloos toe.

De coronapandemie heeft in het afgelopen jaar het nieuws en ons leven bepaald. En de pandemie zal nog wel een tijd bepalend zijn. Binnen enkele dagen zal er worden begonnen met vaccinatie. Zorgmedewerkers, zwakkeren en ouderen eerst. Het zal nog lang duren voor een ieder die dat wil gevaccineerd is.

En dan? Gaan we dan weer massaal ons oude leventje hernemen. of wordt het niet meer zoals het was. De meningen zijn daar zeer over verdeeld.

In ieder geval is wel waar: voor Corona de wereld uit is, moeten we nog een tijd geduld hebben. Geduld is een deugd die in de moderne tijd welhaast verdwenen is, zo stelde een dezer dagen de invloedrijke Amerikaanse theoloog Stanley Hauerwas. Bij ons moet alles altijd meer, beter en snel. Wij vinden stilstand achteruitgang.

Op basis van historisch onderzoek komt de theoloog tot de conclusie dat rust en geduld dé maatschappelijke bijdrage was van de vroege christelijke kerk. Rust nemen en geduldig wachten werd ooit onder christenen als een kardinale deugd beschouwd.

Geduld kunnen christenen ook meer opbrengen, omdat ze leven vanuit de hoop die hun eigen leven overstijgt. Christenen leren ook te wachten en verwachten.

Neem de veertigdagentijd, neem de advent.

Heb geduld. Het komt goed. Niet vandaag. Niet nu meteen, nu jij of u het wilt.....

Maar als de tijd er rijp voor is.

Neemt niet weg dat we allen uitzien naar een goed werkend vaccin.

Tussen alle kerstgroeten en wensen die ik dit jaar kreeg zat een bijzondere. Een kaart met daarop afgebeeld Caspar, Balthasar en Melchior.

De drie koningen, ofwel de wijzen, ofwel de astrologen.

Ze zijn onderweg om het kerstkind hulde te gaan brengen.

Ze dragen met zich mee hun geschenken, maar ditmaal iets heel anders dan wat al eeuwen gebruikelijk is.

Geen goud, wierook en mirre.

Een brengt als geschenk met zich mee het Pfizer Vaccin,

De tweede het moderna vaccin

en de derde neemt als geschenk mee het Astra Zenica vaccin.

Jezus is onder ons komen wonen en is de Redder.

Het is waar: in de beleving van veel mensen zijn het de vaccins die de wereld redding moeten brengen.

Daar zit de wereld op te wachten.

Vanuit ons geloof is Jezus de Redder!

Vanuit de wetenschap gaan de vaccins redding brengen!

Moeten we geloof en wetenschap hier scheiden?

Zijn het gescheiden grootheden...

Welnee! Wetenschap en geloof gaan samen!

Dat is ook wat we van die koningen of wijzen kunnen leren.

Het zijn heidense wetenschappers die op zoek durven te gaan

naar de diepere waarden van het leven en naar de diepe verlangens van hun hart.

Bij hen zie je: wetenschap en religie gaan gewoon samen!

Alles in de natuur zet de drie wijzen op het spoor van God.

Ze onderzoeken de hemel om meer te begrijpen van Gods plan.

In het zicht van een ster zien zij een teken.

Zij bestuderen ook de heilige schrift.

Zij gaan in gesprek met voor en tegenstanders.

Die gesprekken brengen hun niet van hun stuk.

Brengen hun niet van hun geloof.

En ze laten zich niet tegenhouden en door niets weerhouden. Ze gaan ervoor.

Ze gaan recht op hun doel af.

Op Jezus, op het Licht, op de Redder van de wereld.

Ze gaan recht op hun doel af en ze passen hun route niet aan.

De Heer, en HIJ ALLEEN dat is hun doel. Sterker: DAT IS HET DOEL!

In de pasgeboren Jezus ontdekken ze uiteindelijk hun diepste levensdoel.

Ze aanbidden Hem. Ze knielen neer. Ze zijn er helemaal vol van...

En wij? Zijn wij zo vol van Jezus?
Ik mag hopen van wel.

Jezus is solidair met ons. Hij heeft ons onvoorwaardelijk lief.
Hij zoekt de mens op en laat zich vinden door wie wil.
Hij laat ons in de misère en ellende niet alleen. Daartoe kwam Hij op aarde.....
Neemt dat onze sores weg?
Nee, in veel gevallen niet, maar Hij draagt onze zorgen wel met zich mee.
Hij die weet heeft van lijden, lijdt mee.
Hij is solidair en roept op om ook zelf solidair te zijn.
Hij heeft ons lief en roept op om lief te hebben.

De Goddelijke solidariteit mogen wij vertalen naar elkaar toe, ook in het jaar wat voor ons ligt.
Een spanend jaar, een hoopvol jaar.
Een jaar waar nieuws over de Coronapandemie nog lange tijd zal domineren.
Een jaar waar nog lange tijd artsen, verpleegkundigen en verzorgenden
op hun tandvlees zullen lopen.
Tegelijk mogen we dankbaar zijn met de van God gekregen intelligentie
die is gebruikt om goed werkende vaccins te ontwikkelen.

2020: een jaar om nooit te vergeten.....

2021: een jaar van hoop.
Nu nog zijn er veel zorgen. Er is er veel ongemak, eenzaamheid en onvrijheid.
En toch is God ons nabij.
Hij heeft ons opgezocht in een klein kind wat de wereld wil redden van al wat doods is.

Met de Heer aan onze zijde mag het nieuwe jaar een jaar van hoop worden.

Voorbede

Met het oog op de wijzen uit het oosten,
die zagen hoe God zich aan de wereld openbaart,
bidden ook wij als mensen onderweg in een nieuwe tijd.....

Bidden we voor allen
die met pijn in hun hart aan het nieuwe jaar zijn begonnen,
vanwege zorgen, vanwege gemis.
Om uitzicht en nieuwe mogelijkheden.
Dat het nieuwe jaar voor ons allen een jaar van hoop mag worden.
Dat wij gezond blijven en elkaar gezond houden...

Bidden we voor onze Kerkgemeenschappen
behorend bij de Jacobusparochie
en voor alle kerken in onze omgeving en wereldwijd.
Dat ze ondanks de moeilijke tijd waar we ons in bevinden,
waardoor fysiek bijeenkomen risicovol is,
toch Gods woord mag overwegen
en als een kostbare schat
over mag dragen aan de jongste generaties...

We bidden voor allen die met wijsheid en beleid
mensen leiden of een volk te besturen:
Dat zij dat doen met oog voor het welzijn van mensen.
God, laat Uw licht voor hen uitgaan...

We bidden voor wie juist in deze tijd erg onzeker zijn.
Dat mensen de hoop niet verliezen
als het leven anders verloopt dan ze zich hadden voorgesteld.
Dat zij houvast vinden in het woord van God,
en in mensen die zij ontmoeten op hun levensweg...

Wij bidden voor hen die ziek zijn
om bescherming, genezing en goede zorg.
En waar mensen niet meer kunnen genezen
bidden we om uw genade, liefde en nabijheid.
Wees met alle medewerkers in de zorg:
artsen, verpleegkundigen, verzorgenden,
om moed, kracht, volharding en zegen...

Gedenken wij al onze dierbaren die wij missen.
Dat ze mogen rusten in vrede.....

God, U bent een God van liefde
ga met Uw licht voor ons uit
en help ons te leven in de liefde
die wij kennen van Jezus Christus,
Uw Zoon en onze Heer. Amen.

* Voor de kinderen...

Op bezoek bij Jezus...

Navertelling Matteüs 2,1-12

Bijzonder bezoek

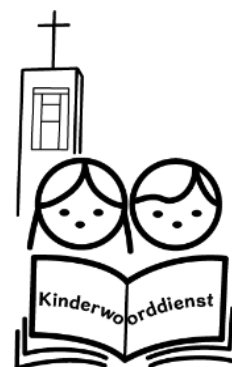
Jezus werd geboren in Betlehem, een stadje in Judea. Toen Hij geboren was zongen de engelen van Hosanna in den Hoge. En de herders kwamen met hun schapen op bezoek. Verderop, in Jeruzalem, kwamen drie wijze mannen bij koning Herodes aan. Zij hadden een hele lange reis gemaakt om de nieuwe koning te zien.

Ze hadden aan de hemel een heel heldere ster ontdekt. Wat gaf die veel licht! Die ster had hun de weg door de woestijn gewezen. Ze hadden hem gevolgd tot in Jeruzalem. "We zoeken de nieuwe koning van de vrede", zeiden ze tegen iedereen die het maar horen wilde. "We hebben zijn ster gezien! En nu willen we Hem eren." "Voor koningen moet je bij Herodes zijn", bromde een man bij de stadspoort. En dus gingen de wijzen naar koning Herodes.

Toen koning Herodes van de wijze mannen en hun zoektocht hoorde, schrok hij erg. Hij liet zijn geleerden komen. Die vertelden hem dat de profeten lang geleden al opgeschreven hadden dat de Koning van God, die vrede kwam brengen, in Betlehem geboren zou worden. "Jullie moeten naar Betlehem, en als jullie Hem gevonden hebben, wil ik het ook weten", zei Herodes tegen de wijzen. De wijzen volgden de heldere ster verder naar Betlehem. Boven de stal bleef de ster staan.

Voorzichtig gingen ze naar binnen. Daar waren Jozef en Maria. Baby Jezus lag te slapen in de kribbe. De wijzen knielden toen zij het kindje zagen dat daar in de kribbe lag... het was een bijzonder moment. Ze gaven Jezus de dure cadeaus die ze hadden meegebracht. Melchior gaf goud, Balthasar gaf mirre en Casper gaf wierook. Ze voelden zich blij en gelukkig.

Die avond vielen de wijzen in een diepe slaap. Ze waren moe van hun lange reis, maar het was niet voor niets geweest. Ze hadden de Koning van de vrede gevonden. God gaf hun die nacht alle drie

dezelfde droom. Ze hoorden een stem die zei: "Ga niet meer naar Herodes terug! Hij wil het kind doden, want hij is er bang voor. Ga dus via een andere weg naar huis." Natuurlijk deden ze dat. En nooit meer vergaten zij dit hele bijzondere bezoek.

Leg op de tafel drie verschillende (eigengemaakte) dichte doosjes en zet er eventueel drie wijzen/koningen (uit de kerststal) bij op tafel of leg een afbeelding van de drie wijzen neer. Vertel dat het vandaag het feest is van Driekoningen en dat de drie koningen of wijzen aan Jezus kostbare geschenken kwamen brengen. De doosjes op tafel staan symbool voor de drie geschenken.

Bidt dan het Gebed op Driekoningen

Vandaag is het feest, God.

Wij horen hoe er drie echte koningen bij het kindje Jezus komen!

En dat ze cadeautjes hebben mee gebracht.

Wij bidden dat wij niet vergeten af en toe een cadeautje te geven.

Dat hoeft geen cadeautje uit de winkel te zijn!

We weten dat we mensen ook blij maken met een glimlach, een goed humeur, een knipoog.

Kleine dingen, God, die de wereld mooier maken.

Wilt u ons daarbij helpen?

Dank U wel.

Gesprek met de kinderen

Neem de drie doosjes van tafel en vraag aan de kinderen wat er in de doosjes zou zitten als deze van de drie koningen zouden zijn. (Goud, wierook en mirre)

Dit waren in die tijd zeer kostbare geschenken. De wijzen hebben echte schatten meegenomen. Vraag aan de kinderen wat zij nu in deze doosjes zouden doen als zij bij Jezus op bezoek zouden gaan als wijze of koning? Welke geschenken/schatten zouden zij willen meenemen?

Wat zouden de kinderen van hun zelf willen weggeven aan Jezus of aan andere mensen. Geven zij weleens iets weg? Wat is zo kostbaar dat je het niet weggeeft?

Bespreek met de kinderen wat zij aan andere mensen kunnen geven niet in de vorm van spullen, maar in de vorm van wensen. Bedenk met elkaar een aantal wensen of aardige woorden die zij willen uitdelen.

* Wensen en gedachten van parochianen...

Wens voor 2021...

Van Johan, Sytske, Marijke en Hidde Nauta uit Franeker

Maak van het nieuwe jaar
een magische tijd
vul alle dagen met geloof, hoop en liefde,
vol plezier en vooral veel gezelligheid.
Een fijn en gezond 2021!

(Door een fout onzerzijds is de kerstwens die de familie Nauta voor de Kerstspecial had gestuurd, niet gepubliceerd. Onze excuses daarvoor! Gelukkig is er nog een herkansing in dit nieuwe jaar.)

Moeilijke preek.....

Door Ralph Weber van Terschelling

Pater Moes, die vroeger vaak naar Terschelling kwam, vertelde ooit dit verhaal:

'Wat is er met je?' vraagt de vrouw de rabbijn.

'Ach, ik heb vandaag zo'n moeilijke preek te houden; ik weet niet of dat goed gaat.'

'Waarover dan?'

'Ja, dat de rijken moeten delen, en van hun rijkdom aan de armen moeten geven.

Moeilijk onderwerp. Ik doe mijn best.'

Na de dienst komt de rabbijn thuis.

'En, ging het goed? Heeft je preek geholpen?'

'Ja,... toch, ja..... Het ging niet slecht.

Ik heb het al voor de helft voor elkaar!'

'Hoe dan?'

'Nou, de armen zijn in ieder geval alvast bereid om te ontvangen...'

Tja. Met Kerst was het natuurlijk extra sneu dat wij met ons 'aanbod' niets kunnen;

een soort fantoompijn; wij kunnen niet met onze mooie vieringen komen.

Anderzijds: ik geniet zeer van de mogelijkheid om via televisie en stream de mensen te bereiken.

Dat is iets geheel nieuws dat ons eigenlijk door corona is geschonken.

Ik ben blij dat ik hier op Terschelling daar een bijdrage aan kan leveren.

Vanaf Terschelling wens ik iedereen alle goeds voor het nieuwe jaar.

Dank.....

Door Joop en Anneke Grijpma uit Franeker

Dank voor alle geloofsbrieven die we in dit toch wel heel bizarre jaar mochten ontvangen.

Het waren lichtpuntjes, vooral in het begin toen alles nog zo onzeker was maar ook in deze tijd rond de feestdagen.

Gek om met de kerst niet in de kerk te zijn geweest,

maar zo mee eens om de vieringen niet door te laten gaan.

Zal best heel moeilijk geweest zijn, des te moediger om dit besluit te nemen.

We zijn blij dat wij juist bij deze kerk horen.

Een mooi en vooral gezond nieuwjaar gewenst.

Hopelijk kunnen we elkaar weer snel ontmoeten.

Hartelijke groeten van Joop en Anneke, Franeker

De twee kanten van twintigtwintig..

Deze gedachte is ingestuurd door Ria Schuurman uit Dronryp

Twintigtwintig heeft me niets gebracht!
mij hoor je nooit zeggen
dat we samen meer kunnen dan alleen.
want als ik even verder kijk, ontdek ik
spanning en onrust om mij heen.
elke week voelde ik minder
verbinding met mensen die me dierbaar zijn
ik voelde
dat ik vervreemd raakte van de buitenwereld
en zeg me vooral niet
“er zit iets moois in iedere dag”
want hoe je het ook went of keert
ik heb dit jaar stilgestaan
je zult me nooit horen zeggen:
twintigtwintig bracht me veel lichtpuntjes!

(En lees het nu eens van onder naar boven!)

Plus est in vobis – er is meer in je dan je denkt....

Een verhaal ter bemoediging in het nieuwe jaar

Door Wim van Bussel uit Franeker

De kerstdagen zijn voorbij. Jezus ligt rustig in Moeder Maria's armen melk te sabbelen, Vader Jozef ververst liefdevol de kribbe met schoon hooi en voert de os en de ezel. De schapen zijn voor de herders. Niets is nog bekend van de komende vlucht. Geknaag en geritsel rondom, zoete rust. Na een dienend, gevend leven vanuit het hechte, liefdevolle gezin zal die kleine sabbelaar over de hele wereld worden aangeroepen, aanbeden en nagevolgd.

Hoe hebben wij dat begin beleefd? Niet in de kerk nee, maar in een goed verwarmde kamer voor de grootbeeld-tv met iets verwennends onder handbereik. Want 2020 is niet meer het jaar 0. Verschil moet er zijn. Er is tenslotte zoets als evolutie.

Deze spirituele inleiding brengt me bij een eveneens gedenkwaardige kerst, wel erg lang geleden, maar wel in relatie met nu. Het was midden in de oorlog (welke ook al weer? Ja, die hier in Nederland) en ik was zo'n 11 of 12. Amsterdam was vakkundig door onze gasten uitgemergeld. Zelfs in onze groentewinkel had geen rat meer iets te zoeken. En het was nog niet eens hongerwinter. We waren nog pas in oefentijd.

Het was kerstavond en mijn vader, moeder en ik waren bij tante Marie, ongetrouwde schooljuf die nog bij haar ouders op de Prinsengracht woonde. We zouden de Nachtmis gaan vieren in de kathedraalgrote kerk de Krijtberg op de Singel. Langs de grafdonkere totaal verduisterde grachten gingen we op tijd op pad met knijpkat en zwart afgeplakt walmend kaarsenpotje (Patent Willempie) met een gaatje dat precies genoeg licht doorliet om niet in een gracht op een van de stakkerds te plompen die dat vóór ons al had gedaan. De mis begon om 12 uur, zoals altijd. We gingen te communie, dus gegeten hadden we niet. Dat betekende een zonde, juist op Kerst! Een dagelijkse zonde slechts, want de magere hongerrantsoenen van de welwillende bezetter hielden ons kloosterlijk sober. Met pijnlijk knagende maag hield een glorieus uitzicht me op de been: het grote kiloblik ham, nog van voor de oorlog, dat thuis op tafel stond. Echte ham! Met een sneetje grauw oorlogsbrood een hemelse gave. Kindje Jezus was niet voor niets geboren!

In toenemende drukte naderden we de kerk. Hé, wat zagen we daar in de verte? Licht, nee maar, licht! Overal om ons heen klonken verbaasde uitroepen en het knijpkattenjank verstomde. Het uitbundige licht kwam uit de kerk! Met knipperende ogen schuifelden we met de massa mee en vonden nog een mooi plekje. Met open mond keek ik rond. Alle lampen brandden op volle sterkte, een zee van licht. De hemel, we waren in de hemel! Nee, nog niet, want daar daverde ineens het volle werk van het machtige orgel op ons neer. Muziek, heilige muziek. Wanneer hadden dat voor het laatst gehoord? Stroom was er allang niet meer en dus dood in de pot, overal. Maar het gevoelige Herrenvolk dat Rotterdam snel even van de kaart had geveegd kwam ons hier liefdevol tegemoet met stroom in deze kerk. Alleen deze kerk, waarom? Van mijn hongerkramp voelde ik niets meer, alleen de gebruikelijke bittere kerkkou bleef tergend tot mijn diepste binnenste doordringen. Het door de stampvolle kerk gezongen weergaloos mooie Stille Nacht en al die andere ontroerende kerstliederen waren in schoonheid en diepte niet te verwerken. 'Dit komt nooit meer,' wist ik en dat was ook zo. Na een donderend slotlied en het 'Ite Misa est' schuifelden we stil naar buiten. En daar in ijzige oostenwind en zwarte nacht zag ik het blik ham ineens weer voor me. Ha, de ham! O, wat duurde de tastende terugtocht in het zwarte niets ellendig lang, m'n honger werd ondraaglijk.

We waren er! Ik vloog de trap op, de kamer in. Ja, daar stond-ie, naast het brandende olielampje. Nu ging het komen! Papa zette de blikopener erin. Op hetzelfde moment steeg er een gore lucht op, zo afstotelijk, zo smerig dat we allemaal met een kreet van walging achteruitdeinsden. De ham was bedorven, het deksel stond bol zagen we nu. Grotere ontgoocheling heb ik van mijn leven niet meer meegemaakt. Tante Dientje, de oude moeder

van tante, scharrelde naar de keuken en kwam even later terug met iets onduidelijks dat sterk naar vis stonk. Zoals altijd, want zij leefde op vis, vers of oud. 'Kijk eens wat ik hier heb!' zei ze opgewekt, 'wie wat bewaart heeft wat,' en kwakte geroutineerd een kwak van het weerzinwekkende spul op ieders bordje. 'Zalig kerstfeest!'

We hebben het overleefd, ook nog de paar jaren daarna, met de hongerwinter als geestverruimende afsluitmarteling.

Zie in het begin van het nieuwe jaar deze onvergetelijke ervaring als een bemoediging voor deze coronatijd. Hoe oneindig veel ellende ook voor velen, voor de meesten, laten we eerlijk zijn, is er best mee te leven, zeker in het licht van die zwarte oorlog. We hebben nu eten, vrijheid en licht in overvloed, muziek alom, grootbeeld-tv, en: uitzicht! Er worden overal al vaccins geprikt, nog even geduld (hebben we dat nog?) en we kunnen weer gewoon met elkaar omgaan. Maar hebben we er wat van geleerd? Houden we het dan een beetje sober, laten we het buitenland even met rust, zijn we nu eindelijk eens uitgekocht?

Want al zal tante Corona wel gedwongen van het toneel verdwijnen, de volgende veel kwaaiere kwelgeest staat allang in de blokken te trappelen: het klimaat. Zal dat nu met een bonte verzameling rampen gastvrij door ons worden uitgenodigd?

En denken we dan ook een beetje aan God die we zo schandalig verwaarloosd hebben? (Wordt er wel eens enig verband tussen tante Corona en God gezien?) Willen we dan beseffen dat wij, ja alles in zijn handen rust en dat we dat terdege moeten waarderen? Gewoon door vaak met hem te praten, op je eigen manier, als een vriend of vriendin. En met zijn allen regelmatig bij elkaar komen, (daar hebben we al honderden jaren de kerk voor!) Wellicht gaat het daar wel weer eens een stapje lossen worden. De evolutie staat niet stil.

Ik wens ons allen een gezegend Nieuwjaar, een jaar van liefde voor alles wat is en leeft.